

ældre sproglig-historiske Retning være uforandret som hidtil, at Studenter af denne Retning ville have Adgang til samtlige Fakulteter. For Studenter af den ny sproglig-historiske Retning, vil Forholdet være dette, at de ville have Adgang til de 4 Fakulteter, men de maa selvfølgelig, naar de ville være Teologer, underkaste sig Tillægseksamen i Græsk. For Matematikerne vil Omordningen medføre, at de ville blive fri for den nu bestaaende Tillægseksamen i Latin, naar de ville være Jurister; men det juridiske Fakultet har udtalt, at det maatte anse det for rigtigt, at der indføres en Eksamen i Latin, men af en anden Beskaffenhed end den nuværende. Det skulde ikke være en Eksamen i latinsk Sprog, saaledes som vi kende den fra Skolen, men det skulde være en Prøve i de latinsk-juridiske Forfattere, altsaa noget tilsvarende til den Prøve, som forlanges af Teologerne, som have en Prøve i Kirkefædrenes Latin. At Matematikerne, naar de ville gaa over til det teologiske Fakultet, fremtidig ligesom hidtil maa underkaste sig en Tillægseksamen i klassiske Sprog, er noget, der følger af sig selv. I øvrigt beholder Studenterne af den matematiske Retning den samme Ret, som de nu have, nemlig Adgang til at indtræde som Eksaminander ved den polytekniske Lærestanstalt uden nogen særlig Adgangseksamen.

I § 7 er der en Bestemmelse, som gør nogen Forandring i de nugældende Bestemmelser om de private Skoler. For Øjeblikket er Forholdet dette, at for at en privat lærd Skole skal faa Ret til at dimittire Studenter til Universitetet, skal dens Undervisningsplan godkendes af Ministeriet, og desuden skal den være saaledes indrettet, at den for de tre sidste Klassers Vedkommende fuldkommen stemmer med Skoleplanen for Statens lærde Skoler. Denne sidste Fordring har jeg ment, der ikke var Grund til at fastholde over for de private Skolers Ønsker om at blive friere stillede. Jeg har ment, at de private Skoler kunde man nok give Ret til større Frihed i deres indre Organisation, en større Frihed i deres Skoleplan, saaledes at hvis en Skole ønskede at forandre Undervisningen, saaledes at den havde Fag, som den først lagde Vægt paa i de sidste 2—3 Aar, saa skulde man fra Ministeriets Side ikke modsætte sig det, naar Fordringerne ved Eksamen bleve de samme ved disse Skoler som ved Stats-skolerne. Det er altsaa et Forslag, hvorved der tilsigtes at give de lærde private

Skoler nogen større Frihed i deres Bevægelser, end de hidtil have haft.

Endelig er der den sidste Paragraf, § 8. Den omhandler Ansættelse af Lærere ved de lærde Skoler. For Øjeblikket er Forholdet dette, at der ikke kræves nogen Eksamen for at blive Adjunkt. Dette fastholdes, deri sker ingen Forandring. Men saa er Forholdet fremdeles det, at til at blive Overlærer, udkræves for de $\frac{3}{4}$ af Overlærernes Vedkommende, at de enten skulle være filologiske Kandidater eller være polytekniske Kandidater eller have underkastet sig Skoleembedseksamen eller være candidati magisterii, medens den ene Fjerdedel besættes uden Hensyn dertil, den kan besættes med Folk, som ikke have taget nogen Eksamen, eller med Folk, som have underkastet sig teologisk, juridisk eller medicinsk Embedseksamen, hvorved man altsaa har taget Hensyn til, at der kan være Mænd, som have valgt Lærerstillingen til deres Livsstilling, uden at deres Uddannelse ved Universitetet har haft denne Retning. Med Hensyn til Rektorerne er Forholdet dette, at det ved Lov er bestemt, at kun filologiske Kandidater, altsaa saadanne, som have underkastet sig den filologisk-historiske Embedseksamen, kunne blive Rektorer. Nu er imidlertid den Eksamen afskaffet — jeg husker ikke rigtig for hvor længe siden, maaske for en 13—14 Aar siden eller mere — og Antallet af filologiske Kandidater er ganske naturlig aftaget, og vi ville nærme os det Tidspunkt, da vi ikke kunne fyldestgøre Lovens Bestemmelse, fordi man ikke vil have filologiske Kandidater, som ere egnede til at blive Rektorer, og til sidst slet ingen. Det er derfor nødvendigt, at der træffes en Bestemmelse derom; og da dette Forhold er ordnet ved Lov, kan det ikke ske ad administrativ Vej. Det, Lovforslaget nu nu gaar ud paa, er, at Adgangen til at blive Adjunkt skal staa aaben som hidtil for alle, som egne sig til det, hvilken Eksamen de end have, eller om de slet ingen have. Adgang til at blive Overlærer skal for de tre Fjerdedeles Vedkommende være knyttet til de ved Universitetet indrettede Skoleembedseksaminer, thi samtidig med, at filologisk-historisk Skoleembedseksamen blev afskaffet, blev der indrettet en Række Skoleembedseksaminer ved Universitetet, og der er et ganske overordentlig stort Antal af Kandidater — desværre langt flere end vi have Brug for her i Landet — for dem forbeholdes altsaa de tre Fjerdedele af Overlærerpladserne, medens den sidste Fjerdedel staa aaben for Adjunk-